

[A. Svensson.]

jeg engang for Aar tilbage skal have skrevet i „Flensborg Avis“ om Grænsen. Jeg mindes ikke at have skrevet en saadan Artikel. Jeg vil gerne have at vide, hvornaar den er fremkommet; det lyder foreløbig noget mystisk, at jeg skulde have offentliggjort noget i den Retning.

Men da vi nu engang taler om Grænsen, vil jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse fremkomme med endnu et Citat, og her behøver man ikke at spørge, om det ærede Medlem Hr. Jens Møller er ansvarlig eller ikke, for det drejer sig om en Udtalelse, der er fremsat af ham. I „Nord-schleswigsche Zeitung“ af 27. Marts i Aar refereres en Tale af det ærede Medlem, som er holdt paa et Møde i Tønder Dagen i Forvejen — jeg citerer ordret —:

„Men vi vil, at vor Hjemstavn bliver bevaret for os under det danske Herredømmes Virvar. Lad os vise, at for os er Ordet „Kammeratskab“ ikke noget tomt Begreb, men hellig Alvor, saa vil Valgdagen bringe os Sejren. Denne Sejr vil være et eneste Raab: Fører, gør os fri.“

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem kan tænke sig, hvorledes det vilde være gaaet et Medlem af et nationalt Mindretal i Tyskland, hvis vedkommende var fremkommet med en tilsvarende Udtalelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Frits Clausen har Ordet for en kort Bemærkning.

Frits Clausen: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har opfordret mig til at sætte mig ind i mit Folks Følelser og mit Folks Ære. Jeg vil gerne opfordre det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft til at dokumentere den Slags lidt vagt fremsatte Beskyldninger eller nævne et Eksempel paa, at jeg ikke til enhver Tid har staaet frem for at værne om Danmarks Ære. Ærede Medlemmer har hørt, at en politisk Modstander har anerkendt mig. Jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at naar han har faaet sine politiske Modstanderes Anerkendelse for sit politiske Sindelag, saa kan vi tales ved. Jeg har i hvert Fald af en tysksindet Landsmand faaet dokumenteret her, at jeg i en Tid hvor der blæste en haard Vind mod dansk Sindelag, har hævdet det danske Sindelag. Derfor opfordrer jeg det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft til at vise, hvor jeg har svigtet dansk Ære. Man kan ikke stadig væk paa den Maade, som Konservative har gjort det Gang paa Gang, fordi de tror, de har Patent paa at være

nationale — det er et af mit Livs sorte Blade, at jeg har været national engang paa den Maade —, uden nogen som helst Dokumentation tilsvine andre Folks nationale Ære, det er for letkøbt. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at vi kan ikke, som vi har gjort det her hver eneste Dag, kævles om Spørgsmaal, som er danske ganske uværdige.

Prieme: Jeg vil gerne takke den højtærede Finansminister for hans Udtalelse om, at Spørgsmaalet om Brugsforeningsbeskatningen laa i Skattelovskommissionen. Det er jo ikke længe siden, at dette Spørgsmaal laa i en anden Kommission, og det er jo en kendt Sag, at naar man her i Landet ikke ønsker et Spørgsmaal løst, saa henviser man det til Behandling i en Kommission. Jeg henstiller til Ministeren, at dette Spørgsmaal nu endelig tages op til Løsning. Jeg tror, det vil være gavnlig for den politiske Udvikling her i Landet. Det er et Retfærdskrav, der stilles. Detailhandlerstanden, den store Købmandsstands Mænd, føler sig tilsidesat, føler sig svigtet. Deres økonomiske Vilkaar er ikke tilfredsstillende.

Den højtærede Trafikminister meddelte, at han ikke kunde svare mig paa Spørgsmaalet om, hvorvidt min Forespørgsel kom til Behandling, men var villig til at redegøre for Takstforhøjelserne, hvis den kom til Forhandling. Jeg burde have rettet min Forespørgsel til Formanden, det gør jeg herved. Jeg vil ikke finde det rimeligt, at en Forespørgsel, der er anmeldt for saa lang Tid siden, ikke kommer til Behandling.

Maa jeg sige til den højtærede Handelsminister, som nu meddelte, at Ris ikke kunde komme paa Frilisten af handelspolitiske Grunde, idet det var Bytteobjekt i vor Samhandel med Italien, at det er der jo efterhaanden mange Varer, der er, men vi benytter dem daarligt. Det er efter min Mening daarligt. Købmandsskab at handle med Italien med Ris og give 30 pCt. mere for en daarligere Vare, end man kan købe den langt bedre Vare for; og det vil betyde, at de Varer, vi leverer til Gengæld, faar vi 30 pCt. mindre for. Jeg anser det derfor ikke for fornuftigt og rimeligt, at denne Vare fremdeles benyttes som handelspolitisk Objekt; jeg tror, den handelspolitisk kan udnyttes bedre i Købmændenes Hænder.

Med Hensyn til den henkogte Frugt vil jeg sige til den højtærede Minister, at selv om man efterhaanden er ved at arbejde sig ind i den Tro, at man ogsaa kan diktere Folk, hvad de skal spise, saa viser Erfaringerne nu noget andet; naar Folk ønsker